

ਸਲੀਬ ਨਾਲ ਜੁੜੇ ਛੇ ਮੋਅਜਜ਼ੇ

ਮੱਤੀ 27:45-54; ਮਰਕੁਸ 15:33-39;
ਲੂਕਾ 23:44-47

“ਅਰ ਵੇਖੋ, ਹੈਕਲ ਦਾ ਪੜਦਾ ਉੱਪਰੋਂ ਲੈਕੇ ਹੇਠਾਂ ਤਾਈਂ ਪਾਟ ਕੇ ਦੇ ਹੋ ਗਿਆ
ਅਤੇ ਧਰਤੀ ਕੰਬੀ ਅਤੇ ਪੱਥਰ ਤਿੜਕ ਗਏ। ਅਤੇ ਕਬਰਾਂ ਖੁੱਲ੍ਹ ਗਈਆਂ ਅਰ ਸੁੱਤੇ
ਹੋਏ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਸੰਤ ਜ਼ਿੰਦਾ ਕੀਤੇ ਗਏ” (ਮੱਤੀ 27:51, 52)।

ਖੁਦਾ ਨੇ ਬਾਰ-ਬਾਰ ਯਹੂਦੀਆਂ ਨੂੰ ਯਿਸੂ ਦੇ ਠੁਕਰਾਉਣ ਤੋਂ ਖ਼ਬਰਦਾਰ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਵਿਸ਼ਵਾਸੀ ਨਾ ਬਣਨ ਦਾ ਉਨ੍ਹਾਂ ਕੋਲ ਕੋਈ ਬਹਾਨਾ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਯਹੂਦੀਆਂ ਨੂੰ ਪਤਾ ਸੀ ਕਿ ਯਿਸੂ ਖੁਦਾ ਵੱਲੋਂ ਹੈ ਪਰ ਆਪਣੀ ਨਫ਼ਰਤ ਅਤੇ ਅੰਨ੍ਹੇਪਣ ਵਿਚ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਉਹਨੂੰ ਮਾਰ ਸੁੱਟਿਆ। ਪਿਲਾਤੁਸ ਤਕ ਨੂੰ ਵੀ ਪਤਾ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਕੌਣ ਹੈ ਅਤੇ ਉਹਨੇ ਉਹਨੂੰ ‘ਬੇਕਸੂਰ’ ਐਲਾਨਿਆ ਸੀ (ਯੂਹੰਨਾ 18:38)।

ਧਿਆਨ ਕਰੋ ਕਿ ਸਲੀਬ ਦਿੱਤੇ ਜਾਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਕੀ ਹੋਇਆ। ਬਾਗ਼ ਵਿਚ ਗ੍ਰਿਫ਼ਤਾਰੀ ਵੇਲੇ ਜਦ ਯਿਸੂ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ‘ਮੈਂ ਹੀ ਹਾਂ’ ਤਾਂ ਭੀੜ ਦੇ ਲੋਕ ਪਿਛਾਂਹ ਹੋ ਕੇ ਜ਼ਮੀਨ ਤੇ ਡਿੱਗ ਗਏ ਸਨ (ਯੂਹੰਨਾ 18:6)। ਇਸ ਨਾਲ ਹੀ ਸਾਰਾ ਮਾਮਲਾ ਸਮਝ ਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ!

ਫਿਰ ਇਕ ਚਾਕਰ ਦਾ ਕੰਨ ਠੀਕ ਕੀਤਾ ਗਿਆ! ਪਤਰਸ ਨੇ ਆਪਣੀ ਤਲਵਾਰ ਕੱਢੀ ਅਤੇ ਮਲਖੁਸ ਦਾ ਕੰਨ ਲਾਹ ਦਿੱਤਾ, ਯਿਸੂ ਦੇ ਸਲੀਬ ਦਿੱਤੇ ਜਾਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਯਹੂਦੀਆਂ ਲਈ ਇਹ ਆਖ਼ਰੀ ਮੋਅਜ਼ਜ਼ਾ ਸੀ। ਯਿਸੂ ਕੁਝ ਵੀ ਕਰ ਸਕਦਾ ਸੀ!

ਸਾਨੂੰ ਉਹ ਮੋਅਜ਼ਜ਼ਾ ਨਹੀਂ ਭੁੱਲਣਾ ਚਾਹੀਦਾ, ਜੋ ਹੋਇਆ ਹੀ ਨਹੀਂ! ਯਿਸੂ ਨੇ ਪਤਰਸ ਨੂੰ ਆਖਿਆ ‘ਮੈਂ ਫ਼ਰਿਸ਼ਤਿਆਂ ਦੀਆਂ ਫ਼ੌਜਾਂ ਮੰਗਵਾ ਸਕਦਾ ਸਾਂ, ਪਰ ਮੰਗਵਾਵਾਂਗਾ ਨਹੀਂ।’ ਪੜ੍ਹੋ ਅਤੇ ਫੇਰ ਪੜ੍ਹੋ ਮੱਤੀ 26:50-56; ਮਰਕੁਸ 14:46-50; ਲੂਕਾ 22:47-53 ਅਤੇ ਯੂਹੰਨਾ 18:3-12. ਯਿਸੂ ਨੇ ਇਸ ਮੌਕੇ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਪਾਪ ਲਈ ਸਾਡੇ ਪ੍ਰਾਸਚਿਤ ਦੀ ਕਰਬਾਨੀ ਦੇ ਤੌਰ ਤੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਖੁਦਾ ਅੱਗੇ ਪੇਸ਼ ਕਰਨ ਲਈ ਕੀਤੀ।

ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਨਹੀਂ ਕਰਨਾ ਉਹ, ਸਮਾਂ ਬੀਤਣ ਤੇ ਵੀ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਨਹੀਂ ਕਰਨਗੇ।

ਸਲੀਬ ਨਾਲ ਜੁੜੇ ਮੋਅਜਜ਼ਿਆਂ ਤੋਂ ਸੰਸਾਰ ਕਾਇਲ ਕਿਉਂ ਨਹੀਂ ਹੋਇਆ?

1. ਹਨੇਰਾ

‘ਜਾਂ ਦੁਪਹਿਰ ਹੋਈ ਤਾਂ ਸਾਰੀ ਧਰਤੀ ਉੱਤੇ ਅਨ੍ਹੇਰਾ ਛਾ ਗਿਆ ਅਰ ਤੀਏ ਪਹਿਰ ਤੀਕ ਰਿਹਾ’ (ਮਰਕੁਸ 15:33; ਵੇਖੋ ਮੱਤੀ 27:45; ਲੂਕਾ 23:44)। ਯਿਸੂ ਛੇ ਘੰਟੇ ਤਕ ਸਲੀਬ ਤੇ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਜਿਸ ਵਿਚ ਪਹਿਲੇ ਤਿੰਨ ਘੰਟੇ ਭੀੜ ਦੇ ਸਨ, ਜਦਕਿ ਆਖਰੀ ਤਿੰਨ ਘੰਟੇ ਖੁਦਾ ਦੇ ਸਨ! ਹਨੇਰਾ ਨਰਕ ਦੀ ਪੂਰਵ ਝਾਤ (2 ਪਤਰਸ 2:4; ਯਹੂਦਾ 6, 13) ਅਤੇ ਇਕ ਯਾਦਗਾਰੀ ਸੀ ਕਿ ਜੋ ਮਰ ਰਿਹਾ ਹੈ ਉਹ ਖੁਦਾ ਦਾ ਬੇਟਾ ਹੈ।

ਇਹ ਹਨੇਰਾ ਸੂਰਜ ਗ੍ਰਹਿਣ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਗ੍ਰਹਿਣ ਕੁਝ ਮਿੰਟ ਤੱਕ ਹੀ ਲਗਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਪੂਰਨਮਾਸੀ ਵਾਲੇ ਦਿਨ ਗ੍ਰਹਿਣ ਨਹੀਂ ਲਗ ਸਕਦਾ। ਇਹ ਰਹੱਸਮਈ ਸੀ, ਜੋ ਮਰ ਰਹੇ ਤਿੰਨ ਬੰਦਿਆਂ ਦੀ ਕਰਲਾਹਟ ਅਤੇ ਉਸ ਤੋਂ ਹੈਰਾਨ ਲੋਕਾਂ ਦੀ ਅਵਾਜ਼ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਖਾਮੋਸ਼ੀ ਨੂੰ ਵਧਾ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਕਲਵਰੀ ਦੀ ਨਮੋਸ਼ੀ ਨੇ ਸੂਰਜ ਨੂੰ ਵੀ ਸ਼ਰਮਸਾਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਸੀ। ਉੱਥੇ ਮੌਜੂਦ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਹਨੇਰਾ ਹੀ ਨਜ਼ਰ ਆ ਰਿਹਾ ਸੀ।

2. ਪਰਦਾ

ਤਿੰਨ ਵਜੇ ਸ਼ਾਮ, ਯਿਸੂ ਨੇ ਉੱਚੀ ਅਵਾਜ਼ ਨਾਲ ਪੁਕਾਰਿਆ। ਯਾਜਕ ਹੈਕਲ ਵਿਚ ਕੰਮ ਕਰ ਰਹੇ ਸਨ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਚੁੰਧਿਆਈਆਂ ਹੋਈਆਂ ਅੱਖਾਂ ਸਾਹਮਣੇ ਹੈਕਲ ਦੇ ਪਵਿੱਤਰ ਸਥਾਨ ਅਤੇ ਅਤਿ ਪਵਿੱਤਰ ਸਥਾਨ ਨੂੰ ਵੱਖ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਪਰਦਾ ਉੱਪਰੋਂ ਲੈ ਕੇ ਹੇਠਾਂ ਤੀਕ ਪਾਟ ਗਿਆ (ਮੱਤੀ 27:51; ਮਰਕੁਸ 15:38; ਲੂਕਾ 23:45)। ਖੁਦਾ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਦੁਨਿਆਵੀ ਹੈਕਲ ਵਿਚੋਂ ਕੱਢ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਇਸੇ ਘੜੀ ਮੂਸਾ ਦੀ ਸ਼ਰ੍ਹਾ ਖ਼ਤਮ ਹੋ ਗਈ ਭਾਵ ਲੇਵੀਆਂ ਦੀ ਯਾਜਕਾਈ ਮੁੱਕ ਗਈ। ਹੈਰਾਨੀ ਦੀ ਗੱਲ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਬਾਅਦ ਵਿਚ ਕਈ ਯਾਜਕਾਂ ਨੇ ਇਜ਼ੀਲ ਨੂੰ ਕਬੂਲ ਕੀਤਾ (ਰਸੂਲਾ ਦੇ ਕੰਮ 6:7)।

3. ਭੂਚਾਲ

ਪਰਦਾ ਪਾਟਣ ਵੇਲੇ ਹੀ, ‘ਧਰਤੀ ਕੰਬੀ ਅਤੇ ਭੂਚਾਲ ਆਇਆ ਅਤੇ ਪੱਥਰ ਤਿੜਕ ਗਏ’ (ਮੱਤੀ 27:51)। ਇਸ ਭੂਚਾਲ ਨਾਲ ਰੋਮੀ ਸਿਪਾਹੀ ਸਹਿਮ ਗਏ (ਮੱਤੀ 27:54)। ਧਰਤੀਆਂ ਦੀ ਸਭ ਤੋਂ ਸਖ਼ਤ ਚੀਜ਼ਾਂ ਤਿੜਕ ਗਈਆਂ! ਸਲੀਬ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਹਰ ਚੀਜ਼ ਹਿੱਲ ਗਈ।

4. ਖੁੱਲ੍ਹੀਆਂ ਕਬਰਾਂ

ਪਹਿਲਾਂ ਯਹੂਦੀਆਂ ਨੇ ਯਿਸੂ ਤੋਂ ਨਿਸ਼ਾਨ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਸੀ। ਖੁਦਾ ਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਸਲੀਬ ਨਾਲ ਜੁੜੇ ਛੇ ਮੋਅਜਜ਼ੇ ਦੇ ਦਿੱਤੇ। ਚੱਟਾਨਾਂ ਦਾ ਤਿੜਕਣਾ ਕਠੋਰ ਸ਼ਕਤੀ ਸੀ; ਕਬਰਾਂ ਦਾ ਖੁੱਲ੍ਹਣਾ ਸ਼ਾਨਦਾਰ ਡਿਜ਼ਾਈਨ ਸੀ (ਮੱਤੀ 27:52, 53)। ਕਿੰਨਾ ਅਜੀਬ ਭੂਚਾਲ ਸੀ; ਸਿਰਫ ਚੁਣੌਤੀ ਕਬਰਾਂ ਹੀ ਖੁੱਲ੍ਹੀਆਂ! ‘ਅਤੇ ਸਭ ਲੋਕ ਜਿਹੜੇ ਇਹ ਵੇਖਣ ਨੂੰ ਇਕੱਠੇ ਆਏ ਸਨ ਇਹ ਸਾਰੀ ਵਾਰਤਾ ਵੇਖ ਕੇ ਛਾਤੀਆਂ ਪਿੱਟਦੇ ਮੁੜੇ’ (ਲੂਕਾ 23:48)। ਖੁਦਾ ਯਹੂਦੀਆਂ ਨੂੰ ਅਜੇ

ਵੀ ਸਿਖਾ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਤਾੜ ਰਿਹਾ ਸੀ ਅਤੇ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਤਕ ਆਪਣੀ ਪਹੁੰਚ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਇਹ ਵੀ ਸਾਬਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਪੈਂਟੀਕਾਸਟ (ਰਸੂਲਾਂ ਦੇ ਕੰਮ ਵਿਚ ਮਸੀਹ ਦੀ ਕਲੀਸੀਆ ਦੀ ਸ਼ੁਰੂਆਤ) ਵਾਲੇ ਦਿਨ ਦੀਆਂ ਘਟਨਾਵਾਂ ਅਚਾਨਕ ਹੀ ਨਹੀਂ ਹੋਈਆਂ ਸਨ। ਪਤਰਸ ਨੇ ਪਹਿਲਾਂ ਇੰਜੀਲ ਦਾ ਉਪਦੇਸ਼, 'ਜਿਹਾ ਤੁਸੀਂ ਆਪ ਜਾਣਦੇ ਹੋ' (ਰਸੂਲਾਂ ਦੇ ਕੰਮ 2:22) ਦੀ ਤਸਦੀਕ ਨਾਲ ਦਿੱਤਾ। ਉਸ ਮੌਕੇ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਖੁਦਾ ਨੇ ਸਲੀਬ ਬਾਰੇ ਸੋਚਣ ਲਈ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਪੰਜਾਹ ਦਿਨਾਂ ਦਾ ਵਕਤ ਦਿੱਤਾ ਸੀ। ਪੈਂਟੀਕਾਸਟ ਵਾਲੇ ਦਿਨ ਪਤਰਸ ਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਦੋਸ਼ ਦਾ ਹੱਲ ਮਸੀਹ ਨੂੰ ਦੱਸਿਆ ਸੀ।

5. ਕਫਨ ਦੇ ਕੱਪੜੇ

ਔਰਤਾਂ ਵੱਲੋਂ ਰਸੂਲਾਂ ਨੂੰ ਇਹ ਦੱਸੇ ਜਾਣ ਦੇ ਬਾਅਦ ਕਿ ਯਿਸੂ ਮੁਰਦਿਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਜੀ ਉੱਠਿਆ ਹੈ, ਪਤਰਸ ਅਤੇ ਯੂਹੰਨਾ ਆਪਣੀ ਅੱਖੀਂ ਵੇਖਣ ਲਈ ਕਬਰ ਵੱਲ ਨਸੇ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਕਬਰ ਖਾਲੀ ਮਿਲੀ। ਯੂਹੰਨਾ ਨੇ ਅੰਦਰ ਝਾਕ ਕੇ ਜੀ ਉੱਠੇ ਮੁਕਤੀਦਾਤੇ ਦਾ ਸਬੂਤ ਵੇਖਿਆ, ਜਿਸ ਵਿਚ ਮਲਮਲ ਦੀਆਂ ਪੱਟੀਆਂ ਅਤੇ ਯਿਸੂ ਦਾ ਕਫਨ ਉੱਥੇ ਪਿਆ ਸੀ (ਲੂਕਾ 24: 1-12; ਯੂਹੰਨਾ 20: 1-9)। ਆਖ਼ਰੀ ਗੱਲ ਜੋ ਉਹਦੇ ਦੁਸ਼ਮਣ ਚਾਹੁੰਦੇ ਸਨ ਉਹ ਖ਼ਾਲੀ ਕਬਰ ਸੀ। ਜੇ ਚੇਲੇ ਉਸ ਦੀ ਲਾਸ਼ ਨੂੰ ਚੁਰਾ ਕੇ ਲੈ ਗਏ ਹੁੰਦੇ ਤਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਕਫਨ ਨਹੀਂ ਲਾਹੁਣਾ ਸੀ। ਦੁਸ਼ਮਣਾਂ ਨੇ ਵੀ ਕਫਨ ਲਾਹੁਣ ਲਈ ਵਕਤ ਖ਼ਰਾਬ ਨਹੀਂ ਕਰਨਾ ਸੀ। ਕਫਨ ਯੂਹੰਨਾ ਲਈ ਕਾਫ਼ੀ ਸਬੂਤ ਸੀ। ਪਹਿਲਾਂ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਉਹੀ ਸੀ! (ਵੇਖੋ ਯੂਹੰਨਾ 20:8.) ਸਾਨੂੰ ਵੀ ਇਸ ਉੱਤੇ ਤਰਕਸੰਗਤ ਵਿਚਾਰ ਰੱਖਣਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ।

6. ਜੀ ਉੱਠੇ ਸੰਤ

ਸੁੱਕਰਵਾਰ ਵਾਲੇ ਦਿਨ ਕਬਰਾਂ ਖੁੱਲ੍ਹ ਗਈਆਂ ਸਨ (ਮੱਤੀ 27: 50-53)। ਜੀ ਉੱਠੇ ਸੰਤ ਐਤਵਾਰ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਯਰੂਸ਼ਲਮ ਵਿਚ ਨਹੀਂ ਗਏ ਸਨ। ਰਵਾਇਤੀ ਤੌਰ ਤੇ ਸ਼ੁੱਧ ਰਹਿਣ ਲਈ ਯਹੂਦੀ ਆਪਣੇ ਅਜੀਜ਼ਾਂ ਦਾ ਸਵਾਗਤ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੇ ਸਨ। ਕਿੰਨੀ ਯਾਦਗਾਰ ਘਟਨਾ ਹੈ! ਤੁਸੀਂ ਉੱਥੇ ਹੁੰਦੇ ਤਾਂ ਕੀ ਕਰਨਾ ਸੀ?

ਸਲੀਬ ਨਾਲ ਜੁੜੇ ਇਨ੍ਹਾਂ ਛੇ ਮੋਅਜਜ਼ਿਆਂ ਤੋਂ ਇਹ ਸਬੂਤ ਮਿਲਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸਲੀਬ ਦਿੱਤਾ ਜਾਣ ਵਾਲਾ ਖੁਦਾ ਦਾ ਪਿਆਰਾ ਪੁੱਤਰ ਸੀ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਤੋਂ ਨਿਰ ਵਿਵਾਦ ਸਬੂਤ ਮਿਲਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜੇ ਵੀ ਸੋਮੇ ਭਾਵ ਨਵੇਂ ਨੇਮ ਦੇ ਲੇਖਾਂ ਤੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਉਹਦੇ ਲਈ ਸ਼ਾਨਦਾਰ ਮੋਅਜਜ਼ਿਆਂ ਤੇ ਯਕੀਨ ਕਰਨਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ।

*ਸਲੀਬ ...
ਹੋਰ ਰਾਹ ਹੀ ਨਹੀਂ!*